

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10544/2023
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Андријана Ђинђић и Марко Радојковић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2915/22 од 16.11.2022. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2915/22 од 16.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2915/22 од 16.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 35/19 од 24.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд утврди да је ништав и не производи правно дејство према тужиоцу и туженом уговор о продаји непокретности непосредном погодбом заведен под пословним бројем И.Ив 370/16 од 28.12.2018. године код јавног извршитеља Младена Пецеља из Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 123.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2915/22 од 16.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној јер није потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права. Ово из разлога што су у конкретном случају нижестепени судови одлуку о тужбеном захтеву за утврђење ништавости уговора о продаји непокретности непосредном погодбом, донели закључивши да тужилац нема правни интерес за утврђење ништавости уговора који је закључен између јавног извршитеља и туженог као купца у поступку спровођења извршења, јер се право својине у том поступку стиче даном доношења одлуке јавног извршитеља - закључка о предаји непокретности, а не на основу уговора о продаји, да се против тог закључка може поднети захтев за отклањање неправилности, те да одлука о том захтеву не утиче на стечено право својине купца. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова нису у супротности са тумачењем материјалног права у погледу примењене одредбе члана 193. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015). Поред наведеног, ревидент није доказао да у конкретном случају постоји различита судска пракса у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији, односно да се ради о одлуци која одступа од судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради утврђења ништавости уговора у овој парници поднета је 10.01.2019. године и означена је вредност предмета спора од 1.000.000,00 динара, коју је прихватио и првостепени суд.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме означена вредност предмета спора у тужби не прелази законом прописани новчани цензус за допуштеност ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић